

Sygn. akt VIII U 1689/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Iwona Szczygłowska

Protokolant: Katarzyna Busz

po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2014 r. w Gdańsku

sprawy G. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania G. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 19 września 2013 r. nr (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zalicza wnioskodawczyni G. N. do stażu pracy okres zatrudnienia od 15 maja 1972r. do 19 marca 1973r. w Przedsiębiorstwie Handlu (...) w G.,

II. w pozostałym zakresie odwołanie oddala.

/na oryginale właściwy podpis/

Sygn. akt VIII U 1689/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 września 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. przyznał ubezpieczonej G. N. prawo do emerytury od dnia 14 lipca 2013 roku. Organ rentowy wskazał, iż do stażu pracy nie uwzględnił okresu zatrudnienia ubezpieczonej od 15 kwietnia 1972 roku do 19 marca 1973 roku na podstawie wpisu w dowodzie osobistym, bowiem w legitymacji ubezpieczeniowej widnieje początkowa data 15 lutego 1972 roku.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczona G. N. domagała się uwzględnienia do stażu pracy okresu zatrudnienia od 15 kwietnia 1972 roku do 19 marca 1973 roku, w oparciu o wpis w dowodzie osobistym. Ubezpieczona podała, iż wpis w legitymacji ubezpieczeniowej, datowany na 15 lutego 1972 roku, dotyczy praktyk zawodowych w czasie trwania nauki zawodu. Nadto, ubezpieczona podniosła, iż zakład pracy już nie istnieje, a wpis w dowodzie osobistym jest jedynym wiarygodnym potwierdzeniem spornego zatrudnienia.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczona G. N. w okresie od 15 maja 1972 roku do 19 marca 1973 roku była zatrudniona w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie Handlu (...) w G.. W okresie od 20 marca 1973 roku do 19 marca 1974 roku ubezpieczona korzystała z urlopu bezpłatnego przysługującego dla matki pracującej, opiekującej się małym dzieckiem, który został ostatecznie przedłużony do 19 marca 1976 roku.

Dowód: zaświadczenie z dnia 4 lipca 1973 roku, 4 kwietnia 1973 roku, pismo z 31 lipca 1973 roku, pismo z 14 marca 1974 roku w aktach osobowych w kopercie – k. 14, okazana przez ubezpieczoną na rozprawie w dniu 17 lutego 2014 roku umowa – 00:00:57 płyta CD w kopercie – k. 28.

W dniu 2 lipca 2013 roku ubezpieczona złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniosek o przyznanie prawa do emerytury.

Decyzją z dnia 19 września 2013 organ rentowy przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury od dnia 14 lipca 2013 roku.

Organ rentowy do stażu pracy nie uwzględnił okresu zatrudnienia ubezpieczonej od 15 kwietnia 1972 roku do 19 marca 1973 roku na podstawie wpisu w dowodzie osobistym, bowiem w legitymacji ubezpieczeniowej widnieje początkowa data 15 lutego 1972 roku.

Niesporne.

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, w tym w aktach ubezpieczeniowych, w aktach osobowych, których wiarygodności oraz autentyczności nie kwestionowała żadna ze stron procesu. Sąd również nie znalazł podstaw do podważenia ich wiarygodności z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej G. N. należało uwzględnić.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie była kwestia uwzględnienia do stażu pracy okresu zatrudnienia ubezpieczonej w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie Handlu (...) w G. ze względu na rozbieżność pomiędzy wpisami w dowodzie osobistym i w legitymacji ubezpieczeniowej.

Na wstępie rozważań wskazać należy, iż zgodnie z treścią przepisu art. 116 ust. 5 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009 r., Nr 535, poz. 1227 ze zm.), w postępowaniu przed Zakładem Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczony do wniosku o przyznanie świadczenia powinien dołączyć dowody uzasadniające prawo i wysokość tego świadczenia, co oznacza, że ciężar dowodu w tym zakresie spoczywa na wnioskodawcy (takie stanowisko wyraził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 28 marca 2001r., sygn. akt II UKN 297/00, OSNP 2002/23/577, Lex nr 48122).

Dopuszczalne przed Zakładem Ubezpieczeń Społecznych dowody w celu wykazania prawa do świadczenia określa rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. Nr 237, poz. 1412). Zgodnie z § 22 ust. 1 tego rozporządzenia, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument, w tym w szczególności: legitymacja ubezpieczeniowa, legitymacja służbowa, legitymacja związku zawodowego, umowa o pracę, wpis w dowodzie osobistym oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w czasie trwania zatrudnienia. Natomiast, jeżeli ustawa przewiduje możliwość udowodnienia zeznaniami świadków okresu składkowego, od którego zależy prawo lub wysokość świadczenia, dowód ten dopuszcza się pod warunkiem złożenia przez zainteresowanego

oświadczenia w formie pisemnej lub ustnej do protokołu, że nie może przedłożyć odpowiedniego dokumentu potwierdzającego ten okres. (ust. 2)

W postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość mogą być udowodniane wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego. Ograniczenia dowodowe zawarte w § 22 ww. rozporządzenia dotyczą wyłącznie postępowania przed tymi organami (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 02 lutego 1996r. sygn. akt II URN 3/95, OSNP 1996/16/239, Lex nr 24774).

Zgodnie zaś ze stanowiskiem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 9 stycznia 1998 r., wydanym w sprawie o sygn. akt II UKN 440/97 ((...), Lex nr 34199) – którego tezę i argumenty Sąd w całości podziela, zaliczenie nieudokumentowanych okresów składkowych do uprawnień oraz wzrostu świadczeń emerytalno – rentowych wymaga dowodów nie budzących wątpliwości, spójnych i precyzyjnych. Zaliczenie nieudokumentowanych spornych okresów składkowych z przebiegu ubezpieczenia do stażu pracy na podstawie zeznań świadków lub przesłuchania strony zainteresowanej jest dopuszczalne tylko w przypadkach nie budzących żadnych wątpliwości co do spójnego i precyzyjnego – rodzajowego oraz czasowego potwierdzenia się udowodnianych okoliczności.

Ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która wywodzi z niego skutki prawne (art. 6 kc). W postępowaniu cywilnym reguła ta została powtórzona w art. 232 k.p.c., zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Regulacje te oznaczają, że ciężar udowodnienia twierdzenia o istnieniu określonego faktu co do zasady spoczywa na twierdzącym, a nie na przeczącym.

W ocenie Sądu, ubezpieczona sprostала spoczywającemu na niej ciężarowi dowodu co do okresu zatrudnienia w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie Handlu (...) w G.. Z zaświadczenia z dnia 4 lipca 1973 roku niewątpliwie wynika, iż ubezpieczona w okresie od 15 maja 1972 roku do 19 marca 1973 roku była zatrudniona w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie Handlu (...) w G. (w sklepie agencyjnym). Z zaświadczenia z dnia 4 kwietnia 1973 roku wynika również, iż agentem sklepu, zatrudniającym ubezpieczoną, była E. S.. Nadto, na rozprawie w dniu 17 lutego 2014 roku ubezpieczona okazała umowę z dnia 15 maja 1972 roku, zawartą z agentem sklepu E. S.. Nie ulega zatem żadnej wątpliwości, iż sporny okres zatrudnienia ubezpieczonej przypadła na okres od 15 maja 1972 roku do 19 marca 1973 roku. Dlatego okres zatrudnienia ubezpieczonej w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie Handlu (...) w G. od 15 maja 1972 roku do 19 marca 1973 roku należało zaliczyć do jej stażu pracy.

Wobec powyższego, na mocy przepisów przywołanych wyżej i w oparciu o art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd orzekł jak w pkt I wyroku.

Na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd, w pkt II Wyroku, oddalił odwołanie w pozostałym zakresie, tj. co do okresu przed 15 maja 1972 roku.

SSO Iwona Szczygłowska